Sag 63/88 R

Claude Maindiaux m. fl.
mod
Det Økonomiske og Sociale Udvalg

»Foreløbige forholdsregler — tjenestemænd — udsættelse af gennemførelsen af retsakt — valg til personaleudvalget«

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 15. marts 1988 1659

Sammendrag af kendelse

Særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelsen af retsakt — foreløbige forholdsregler — betingelser — alvorligt og uopretteligt tab
(EØF-Traktaten, art. 185 og ar. 186; procesreglementet, art. 83, stk. 2)

KENDELSE AFSAGT AF FORMANDEN
FOR DOMSTOLENS FJERDE AFDELING
15. marts 1988 *

I sag 63/88 R,

Claude Maindiaux,

Raymond Muller og

Francis Patterson,

* Processprog: Fransk.

tjenestemænd ved Det Økonomiske og Sociale Udvalg, ved advokat Jean-Noël Louis, 149, Avenue Winston Churchill, 1180 — Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat med møderet for Luxembourgs Cour d'appel, Yvette Hamilius, 11, boulevard Royal,

sagsøger,

mod

Det Økonomiske og Sociale Udvalg, ved Detlef Brüggemann, Bruxelles, som befuldmægtiget, bistået af advokat Alex Bonn, og med valgt adresse hos advokat Bonn, 22, Côte d'Eich, Luxembourg,

sagsøgt,

angående en begæring om udsættelse af fuldbyrdelsen af ØSU's Valgbestyrelses beslutning af 8. februar 1988 om at afholde valg til Personaleudvalget efter den såkaldte »Supar«-valgmåde og udsætte det fastsatte valg til den 17. marts 1988,

har

FORMANDEN FOR DOMSTOLENS FJERDE AFDELING,

i henhold til procesreglementets artikel 9, stk. 4, og artikel 96,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 29. februar 1988, har Maindiaux, Muller og Patterson, der er tjenestemænd i Det Økonomiske og Sociale Udvalg (i det følgende benævnt »ØSU«), indgivet begæring om udsættelse af gen-

nemførelsen af ØSU's Valgbestyrelses beslutning af 8. februar 1988 om at afholde valg til Personaleudvalget efter den såkaldte »Supar«-valgmåde og udsætte det fastsatte valg til den 17. marts 1988.

2 Af sagen fremgår, at ØSU's Præsidium ved afgørelse nr. 1896/75 A af 28. juli 1975 har vedtaget bestemmelser vedrørende ØSU's Personaleudvalgs sammensætning og de nærmere regler for dets arbejdsgang. I afgørelsens artikel 5, stk. 1, hedder det: »Personaleudvalgets medlemmer vælges på de betingelser, der fastsættes af generalforsamlingen for tjenestemænd i ØSU. Denne skal afholdes senest en måned før udløbet af det foregående udvalgs mandatperiode...«. Fremgangsmåden og vilkårene for valg af medlemmer til Personaleudvalget blev sidst fastsat ved regler for valg til Personaleudvalget CP 153/83 af 4. marts 1983, hvori der indføres en ordning for forholdstalsvalg, som betegnes »Supar«.

3 På en Generalforsamling for personalet, der var indkaldt den 21. marts 1985 til den følgende 25. marts, og hvis dagsorden blandt andet omfattede udpegelse af en Valgbestyrelse med henblik på valg af et nyt Personaleudvalg til afløsning af det siddende Udvalg, hvis mandat udløb den 20. april 1985, stillede ØSU-repræsentanterne for Union Syndicale, der er en faglig sammenslutning for tjenestemænd, forslag om at ændre de gældende valgregler. Drøftelsen af dette punkt på Generalforsamlingens dagsorden blev udsat til et møde den 19. april 1985. Den Generalforsamling for personalet, der trådte sammen sidstnævnte dag, vedtog da en ordning om valg med simpelt flertal og besluttede desuden, at den ændrede valgordning skulle finde anvendelse straks ved afholdelse af næste valg til Personaleudvalget.

4 Den 22. april 1985 forelagde Müllers på vegne af ØSU-afdelingen af Fédération de la Fonction Publique Européenne, »FFPE«, som han var medlem af, ØSU's formand en anmodning, hvori han gjorde gældende, at den ændrede valgmåde var retsstridig, idet den var blevet vedtaget af en Generalforsamling afholdt dagen før udløbet af det siddende Personaleudvalgs valgperiode, ligesom den skulle have været vedtaget senest en måned før sidstnævnte dato, hvorved der henvistes til førnævnte artikel 5 i afgørelse nr. 1896/75 A. Müllers anmodede følgelig ØSU's formand om at meddele formanden for Valgbestyrelsen, der var blevet udpeget på

Generalforsamlingen den 19. april 1985, at valget til Personaleudvalget for perioden 1985-1987 skulle ske efter den gældende valgordning i den udformning, denne havde fået i reglerne for valg til Personaleudvalget, CP 153/83 af 4. marts 1983.

5 ØSU's formand afslog ved skrivelse af 24. april 1985 at tage denne anmodning til følge.

6 Den 17. maj 1985 anlagde tjenestemændene Diezler, Deasy, Finc-Jensen, Müllers og Ricci sag mod ØSU ved Domstolen (sag 146/85) med påstand om annullation af følgende akter:

a) den af ØSU-personalets Generalforsamling vedtagne beslutning — eller teksten til denne beslutning — af 19. april 1985 om ordningen for valg til institutionens Personaleudvalg;

b) samtlige akter, truffet i henhold til nævnte tekst, herunder navnlig det til den 10. juni 1985 fastsatte valg af Personaleudvalg samt af samtlige udnævnelser i Personaleudvalget til forskellige organer;

c) i det omfang, der er nødvendigt, afvisningen af den fjerde sagsøger Müllers klage af 24. april 1985.

7 Ved dokuemnt, indleveret til Domstolen samme dag, fremsatte sagsøgerne begæring om udsættelse af valgene til ØSU's Personaleudvalg indtil afsigelsen af endelig dom i hovedsagen.

8 Formanden for Domstolens Trejde Afdeling bestemte ved kendelse af 11. juni 1985, at valget til ØSU's Personaleudvalg skulle udsættes indtil afsigelsen af endelig dom i hovedsagen.

9 De samme fem sagsøgere indgav den 18. juli 1985 en klage til formanden og generalsekretæren for ØSU samt til ØSU som ansættelsesmyndighed og anmodede heri om, »at det fastslås, at den den 19. april 1985 vedtagne valgordning er retsstridig og ugyldig«, samt om at det måtte blive meddelt Valgbestyrelsens formand, at nævnte valgordning ikke kunne anvendes ved valg til Personaleudvalget. Denne klage blev afvist ved skrivelse af 29. oktober 1985.

10 Sagsøgerne anlagde efter dette afslag en ny sag den 23. december 1985 (431/85), også nu med påstand om annullation af personalets Generalforsamlings beslutning af 19. april 1985 om en ny valgordning, af alle senere akter til gennemførelse af denne ordning samt af ØSU's afslag på klagen af 18. juli 1985. Endvidere kræves der dom for, at det påhviler ØSU at træffe alle passende foranstaltninger med henblik på at forhindre, at de af annullationssøgsmålet omfattede bestemmelser og andre efterfølgende akter får nogen som helst virkning.

11 Domstolen har ved kendelse af 25. juni 1986 besluttet at forene de to sager 146 og 431/85 med henblik på mundtlig forhandling og domsafsigelse.

12 Domstolen har ved dom af 27. oktober 1987 (Sml. s. 4283), afvist de søgsmål, der var rejst af andre sagsøgere end Müllers i sag 146/85, ligesom den afviste Müllers søgsmål i sag 431/85. Samtidig annullerede Domstolen ØSU-personalets Generalforsamlings beslutning af 19. april 1985 om ordningen for valg til denne institutions Personaleudvalg samt ØSU's formands afvisning på Müllers klage af 22. april 1985 og de øvrige sagsøgeres klager af 18. juli 1985 s.å.

13 ØSU's generalsekretær har efter afsigelsen af denne dom den 5. november 1987 tilstillet den pr. 19. april 1985 udnævnte Valgsbestyrelses formand et notat, hvori han anmoder ham om at afholde valg til Personaleudvalget i henhold til den pr. 20. marts 1985 gældende valgordning, det vil sige »Supar«-ordningen. Valgbestyrelsens medlemmer har ikke ment sig i stand til gyldigt at afholde valget i henhold til denne ordning og er derfor den 9. november 1987 trådt tilbage.

14 Ved stævning, indgivet den 20. november 1987, har Mandiaux og andre af intervenienterne i de forenede sager 146 og 431/85 indgivet begæring om fortolkning af Domstolens dom af 27. oktober 1987; denne begæring behandles for tiden.

15 Personaleudvalget indkaldte efter Valgbestyrelsens tilbagetræden til ny Generalforsamling, der blev afholdt den 11. december 1987, og hvorunder en ny Valgbestyrelse blev udpeget.

16 Valgbestyrelsen vedtog den 8. februar 1988 efter gentagne rådslagninger med ØSU's generalsekretær at afholde valg til Personaleudvalget den 17. marts 1988 på grundlag af den såkaldte »Supar«-valgordning.

17 Den 29. februar 1988 anlagde Maindiaux, Muller og Patterson sag med påstand om annullation af Valgbestyrelsens omtalte beslutning af 8. februar 1988 og af en række andre akter, beslutninger eller udtalelser fra ØSU's generalsekretær. Samme dag indgav de nærværende begæring om foreløbige forholdsregler.

18 Sagsøgte har den 8. marts 1988 fremsat sine skriftlige bemærkninger. Parternes skriftlige indlæg indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelse i sagen om foreløbige forholdsregler, og det har derfor ikke været nødvendigt at foranstalte mundtlig forhandling.

19 Sagsøgerne har anført, at deres begæring om foreløbige forholdsregler bør fremmes til realitetsbehandling, idet der — som fastslået af Domstolen i dom af 29. september 1976 (De Dapper mod Parlamentet, 54/75, Sml. s. 1381) kan ske en prøvelse ved Domstolen af retmæssigheden af akter vedrørende valg af Personaleudvalg i forbindelse med et søgsmål mod vedkommende institution. Sagsøgerne har desuden først indgivet administrative klager mod de forskellige vedtagelser om at afholde valg til Personaleudvalget på grundlag af det såkaldte »Supar«-valgsystem.

20 Vedrørende de grunde, der umiddelbart berettiger nødvendigheden af de foreløbige forholdsregler, har sagsøgerne anført, at Valgbestyrelsens beslutning om at afholde valg på grundlag af den såkaldte »Supar«-måde, udgør en overtrædelse af artikel 5 i beslutning nr. 1896/75 A, idet valgmåden ifølge denne bestemmelse kun kan vedtages af en generalforsamling, afholdt senest en måned før udløbet af det siddende Personaleudvalgs mandatperiode, og at valgordningen kun kan forlænges, såfremt Generalforsamlingen udtrykkeligt vedtager, at det skal være tilfældet. Enhver beslutning om en valgordning, der ikke udtrykkeligt er vedtaget af Generalforsamlingen før udløbet af det siddende Udvalgs mandatperiode, er derfor retsstridig.

21 Sagsøgerne har vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger uopsættelighed, anført, at den af Valgbestyrelsen indførte ordning vil påvirke valgresultatet. Endvidere — anføres det — vil, såfremt valget afholdes i henhold til »Supar«-ordningen, og Domstolen derefter fastslår, at det efter denne ordning afholdte valg er uretmæssigt, en række senere udstedte akter være retsstridige, mens det ikke samtidig vil være muligt fuldt ud at genoprette den alvorlige skade, der en gang vil være forvoldt uden at fremkalde en lang række forstyrrelser, som der ikke kan rådes bod på. I det foreliggende tilfælde er tvisten mellem sagsøgerne og ØSU en følge af ØSU's generalsekretærs beslutning om at afholde valg til Personaleudvalget på grundlag af den såkaldte »Supar«-ordning efter Domstolens dom af 27. oktober 1987.

22 ØSU har gjort gældende, at begæringen om foreløbige forholdsregler ikke bør tages til følge, idet der hverken foreligger omstændigheder, der medfører uopsættelighed, eller faktiske og retlige grunde, der umiddelbart kan begrunde nødvendigheden af den begærede foreløbige forholdsregel.

23 At der ikke foreligger faktiske og retlige grunde, der umiddelbart berettiger en foreløbig forholdsregel, følger ifølge ØSU af, at annullationssøgsmålet klart bør afvises, idet sagsøgerne ikke har nogen søgsmålskompetence. For annullationssøgsmålet og begæringen om foreløbige forholdsregler af 29. februar 1988 repræsenterer blot en gentagelse af det af sagsøgerne fremførte og forfægtede synspunkt i de tidligere sager 146 og 431/85, hvor sagsøgerne var intervenienter, og disse sager blev afgjort ved Domstolens dom af 27. oktober 1987. Også begæringen om foreløbige forholdsregler bør afvises fra realitetsbehandling, idet de såkaldte beslutninger fra ØSU's generalsekretær i realiteten kun er udtalelser vedrørende den valgordning, der skal benyttes, hvilke udtalelser har været nødvendige til opfyldelse af Domstolens dom i henhold til EØF-Traktatens artikel 176. Begæringen om foreløbige forholdsregler er under alle omstændigheder grundløs, idet Domstolens nævnte dom af 27. oktober 1987 er fuldstændig klar med hensyn til det af sagsøgerne rejste spørgsmål.

24 Hertil kommer ifølge ØSU, at der ikke foreligger uopsættelighed, idet sagsøgerne ikke, og heller ikke, selv om deres begæring om udsættelse af det til den 17. marts fastlagte valg af Personaleudvalg ikke blev taget til følge, ville blive udsat for et alvorligt og uopretteligt tab. Til gengæld ville, hvis deres begæring blev taget til følge, personalets interesser i almindelighed lide alvorlig skade, idet det i henved tre år vil have været repræsenteret af et Personaleudvalg, der kun har kunnet tage sig af løbende sager. Endelig har ØSU anført, at den yderligere udsættelse af valget, sagsøgerne har stillet krav om, vil forvolde ikke sagsøgerne men hele institutionens personale og dermed institutionen selv et alvorligt og uopretteligt tab.

25 Domstolen skal bemærke, at sagsanlæg ved Domstolen ifølge EØF-Traktatens artikel 185 ikke har opsættende virkning. Domstolen kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt. Endvidere kan den foreskrive andre nødvendige foreløbige forholdsregler.

26 Ifølge procesreglementets artikel 83, stk. 2, er en afgørelse om udsættelse af fuldbyrdelsen af en retsakt eller om andre foreløbige forholdsregler betinget af, at der foreligger omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og grunde, hvorefter en sådan forholdsregel umiddelbart forekommer nødvendig.

27 Efter Domstolens faste praksis skal den i procesreglementets artikel 83, stk. 2, nævnte uopsættelighed af en foreløbig forholdsregel ses i forhold til nødvendigheden af, at der træffes afgørelse herom for at undgå, at den part, som har fremsat begæring om foreløbige forholdsregler, lider et alvorligt og uopretteligt tab (jfr. herved f. eks. Domstolens kendelse af 6. februar 1986, Deufil GmbH & Co. KG, 310/85 R, Sml. s. 537).

28 Sagsøgerne har i det foreliggende tilfælde ikke kunnet begrunde, at gennemførelsen af den omtvistede beslutning vil forvolde dem et alvorligt og uopretteligt tab. Omvendt vil der, hvis deres begæring om foreløbige forholdsregler tages til følge, opstå fare for en alvorlig skade såvel for ØSU's og ØSU's administrations interesser som for ØSU's personales interesser i almindelighed. For nævnte personale har i næsten tre år været repræsenteret af et Personaleudvalg, der kun kan tage sig af løbende sager, og som derfor ikke er i stand til som et tilfredsstillende forum og talerør for personalets synspunkter at medvirke til en god arbejdsgang i ØSU's

tjenestegrene, ligesom det ikke fuldt ud kan varetage de øvrige opgaver, der er tillagt det ifølge artikel 9, stk. 3, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber.

29 Da sagsøgerne ikke har kunnet godtgøre, at der foreligger den i procesreglementets artikel 83, stk. 2, krævede uopsættelighed, er det ufornødent at tage stilling til, om de af sagsøgerne anførte faktiske og retlige grunde kan medføre, at den begærede udsættelse umiddelbart forekommer berettiget.

30 Herefter kan begæringen ikke tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

FORMANDEN FOR DOMSTOLENS FJERDE AFDELING

før endelig afgørelse træffes

efter at have hørt generaladvokaten:

1) Begæringen tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 15. marts 1988.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

G. C. Rodríguez Iglesias
Formand for Fjerde Afdeling